

Bag visiret

Kjell Vindevoghel - medlem nr. 738-59

Denne udgave af Bag visiret handler om et af vore nye medlemmer, Kjell.

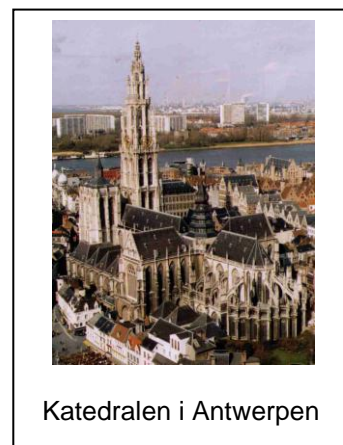
Kjell meldte sig ind i klubben d. 7. februar og var kort på besøg på Forårstræffet i Søby. Han skulle jobbe netop den weekend og kunne derfor ikke deltage i træffet.

Jeg havde en hyggelig snak med Kjell via Skype d. 14. juli - og her er hvad han bl.a. fortalte om sig selv:

God blanding af norsk, belgisk og dansk.

Kjell er født i Norge - i Bergen. Da han var 5 år gammel (i 1964) flyttede han med forældrene og sine 2 brødre til Belgien. Moderen var norsk og faderen belgisk. Faderen var uddannet murer, og i 1942 blev han "fragtet" til Norge, som Kjell udtrykte det, for at bygge fæstningsværker i de norske fjorde. Her mødte han Kjells mor, der var sygeplejerske. Som Kjell sagde: "Hitler er faktisk skyld i, at jeg er her"!

I Belgien tog familien bopæl lidt uden for Antwerpen, hvor Kjell gik i skole. For at beskrive familiens dagligdag, fortalte Kjell, at hans norske morfar var søkaptajn og syntes, at det var sjovere at sidde på Filippinerne i stedet for at komme hjem til sin kone og børn i Norge. Derfor var Kjells moder nærmest vokset op uden en fader, og dette prægede hende angiveligt resten af livet - og deraf også hendes børn. Kjell fortalte om tiden dengang - at sømænd flyttede ind på værtshusene, "boede" der, indtil de ikke havde flere penge og blev så smidt ud. Kjells mor og hele familien



Katedralen i Antwerpen

Bag visiret

gjorde her et socialt godt arbejde, for hun inviterede sømændene indenfor hos familien. Her blev de vasket og fik rent tøj på - ofte drengenes, da sømændene jo kun havde det de stod i. Og tit måtte brødrene overlade søfolkene deres værelser. Storebroderen var chauffør og hentede den på værtshusene - tit sent, på trods af, at han skulle op på job dagen efter. Det var ofte norske søfolk, som familien tog sig af, og moderen tog efterfølgende kontakt til Norge, så de kunne komme hjem. Søfolkene satte stor pris på familiens hjælp, og Kjell fortalte, at moderen faktisk havde megen magt ved myndighederne i byen, for hun kunne foranledige diverse tilladelser, hvor andre ikke kunne få noget igennem.



Familien havde i arbejdet ikke nogen forbindelse til offentlige myndigheder - det var en helt almindelig familie, der udøvede dette sociale arbejde.



Kjell fortalte, at han faktisk er vokset op i luderkvarteret i Antwerpen, og de mennesker, han omgikkes som barn var fortrinsvis nordmænd, svenskere og danskere. Det blev således, at efterhånden som værtshusejerne fik kendskab til den lille familie, så henvendte de sig direkte til dem for at få hentet sømændene, når der opstod kontroverser.



Det endte da også med, at Kjells mor modtog Kong Olavs sølvmedalje for 10 års arbejde med norske søfolk. Det har senere vist sig, at denne specielle opvækst også prægede Kjells valg af uddannelse - nemlig at have noget med mennesker at gøre.

Bag visiret

Men ikke lige med det samme, for efter 9. klasse. tog Kjell en elektrikeruddannelse og fik arbejde ved det belgiske teleselskab. I fritiden spillede han håndbold - endda på eliteplan. Han fortalte, at han aldrig har følt sig som belgier. At han altid var sammen med nordmænd, svenskere og danskere kom nemlig til at præge ham - også efter barndommen i Antwerpen.

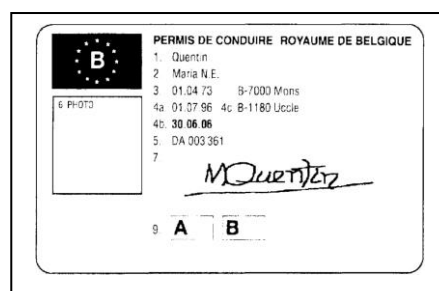
Have med mennesker at gøre

Jeg spurgte Kjell, hvorfor han kom til Danmark, og han fortalte, at han i Belgien bl.a. var besøgsven på et sygehus i weekenderne. Denne tjans indbefattede faktisk også pleje af patienterne, og desuden kom han meget i Den Danske Sømandskirke. Jobbet som besøgsven foregik samtidig med, at han arbejdede i teleselskabet.

I slutning af 70'erne søgte han ind på sygeplejeskolen i Belgien., og i 1982 fik han kontakt til Epilepsihospitalet Filadelfia i Dianalund på Sjælland, hvor han blev ansat som medhjælper. I Danmark tog han en plejehjemsassistent uddannelse og blev færdig i 1986. Han mødte sin første kone, der var fra Randers - og nu var Kjell blevet jyde!

Aldrig taget kørekort til motorcykel!

Som barn fik Kjell aldrig lov til at have en knallert. Det var hans største ønske, men hans mor syntes, at det var for farligt. Da han var 18 år tog han kørekort til bil, og i Belgien var det sådan, at så havde man også automatisk til MC. *Sådan var det vel også her i landet for mange år siden.* På det belgiske kørekort stod dette endda både på flamsk og fransk:



Wanneer U de categorie B heeft, heeft U ook categorie A.
Lorsque vous avez la categorie B, vous avez aussi la categorie A.

Bag visiret

Nu var det jo ganske spændende, hvordan han fik overført MC tilladelsen til det danske førerbevis, og vennerne i Danmark havde også straks fortalt, at der gjaldt andre regler her i landet. De satte endda en kasse øl på højkant på, at det fik han ikke noget ud af!

Kjell troppede fortrøstningsfuldt op på Ringsted Politistation med ønsket om at skifte det belgiske kørekort ud med et dansk.

I første omgang fik han kun tilladelse til at køre bil, men han lavede åbenbart så meget rav i den med argumenter som diskriminering osv - at han til sidst også fik lov til at få overført MC kortet. Han havde på det tidspunkt end ikke siddet på en MC! **OG - han fik sin kasse øl!**

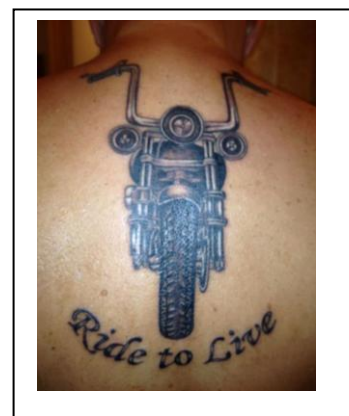
Nimbus med sidevogn

Sin første MC blev en Nimbus med sidevogn. Han arbejdede nemlig sammen med en gammel mand, der forhandlede Nimbus, og den var sjov at køre på. Han er i dag ked af, at han ikke havde råd til at beholde den -han var på det tidspunkt i gang med sin uddannelse.

Kjell huskede en speciel oplevelse ved kørsel med sidevognen - I et skarpt højresving kontra styrede han på en sådan måde, at han røg af banen - og ind i en have, hvor han fræsede græsplænen op. Han kom ikke noget til, men fik respekt for fart!

Senere i livet blev det familie med hus, Volvo og vovse - og ingen MC.

Et nyt ægteskab og et ønske fra fru'en om bil nr. 2, førte i stedet til et køb af en af de kinesiske motorcykler. Den kunne



Bag visiret

erhverves for 12.000 kr. og Kjell mente, at det da var en overkommelig pris for at se, om det stadigvæk var sjovt at køre MC efter 20 år!! (det var i 2002). Det var det! - og Kineseren havde han i 2 år, indtil den i ordets bogstaveligste forstand begyndte at falde fra hinanden - men han lærte at køre MC!

Nu købte han en Suzuki GS 500. Han havde læst meget om motorcykler og var faldet over en artikel om denne, der skulle være den allerbedste MC at lære at køre på. Suzukien havde han i 2 år, og han fortalte, at han 3 gange har været nødt til at køre uden om en bil, der kom "på tværs". "Jeg har været utrolig heldig, men hvad laver de bilister dog?", har han tit spurgt sig selv om

Suzukien **var** meget let at køre, men nu ville han have en lidt større. Han købte så en Honda Shadow 750 - American Style.

Den var tung, både kilomæssigt og at køre på. Den havde han i 2 år. Det første år kørte han 3.000 km - det næste år kun 1200 km. Han havde. tabt modet.

Hondaen var opmagasineret ved hans mekaniker, og der stod så Suzuki Intruderen 800 ccm - som han har nu. Den kan køres med 4 fingre, fortalte han - og nu var han solgt!

Intruderen er købt i år, og **den** er han rigtig glad for. Nu er det igen sjovt at køre MC!!!

Ikke været medlem af en MC klub før. Kjell fortalte, at han ikke har være medlem af en MC klub før! Han har besøgt klubber i Randers tidligere, men det var ikke noget, der umiddelbart tiltalte ham. Han fandt vores klub på nettet og syntes



Bag visiret

at hjemmesiden virkede hyggelig, og han meldte sig ind !!

Ved hans korte besøg på Forårstræffet fik han et godt indtryk, og sad og hyggede sig med en snak med nogle af medlemmerne. Han mener dog, at det er vigtigt, at man også selv er aktiv, når man kommer som nyt medlem til en klub.

Indien.

Kjell fortalte mig om det spændende, han skal foretage sig til januar - han skal igen til Indien!



Han har tidligere kørt bil og scooter i Indien og skal denne gang køre på Royal Enfield. Han har været i Indien 2 gange før, og han fortalte, at livsglæden i indernes øje er utrolig. Og om deres venlighed. Han fortalte om engang, hvor han ikke kunne finde hjem, og hvor en inder blot tog sin knallert og kørte i forvejen for at vise, hvilken vej han skulle køre.



Forventninger.

Jeg spurgte Kjell, hvad han forventede sig af klubben - og han svarede, at han allerede havde fået noget godt og forventede mere af:

"God gammeldags kammeratskab. Kontakter både her i Danmark og andre lande. Dejlige oplevelser."

Han sagde desuden, at det, at der i vores vedtægter står, at man skal være fyldt 40 år - syntes han var godt . Dette kunne være medvirkende til, at træffene havde et niveau, der var mere stille og roligt og med



Bag visiret

muligheder for dybere snakke og hygge.
Det passede ham fint.

Tak for din historie Kell og en hyggelig
snak!

Dorthe Ullerup